

Java lecturer 9

אז על מה נדבר היום...

- ם Varargs מספר משתנה של פרמטרים •
  - oııı Encapsulation •
  - הרשאות גישה Modifiers
    - מתודות סטטיות

Varargs

עד היום ראינו שמתודה יכולה לקבל רק את מספר הפרמטרים שהגדרנו מראש. לדוגמא:

```
public void getArgs(String arg1, String arg2) {
   System.out.println(arg1 + " " + arg2);
                                      יכול להיות שנרצה לבנות פונקציה שתקבל מספר לא ידוע של פרמטרים.
                                                                 בשביל זה נשתמש ב 3 נקודות ...
public void getArgs(String arg1, String... arg2) {
   for (int i = 0; i < arg2.length; i++) {</pre>
       System.out.println(arg1 + " " + arg2[i]);
                                                            וככה נוכל לקרוא לפונקציה בדרך הבאה:
qetArqs("Hello: ","Ted","Marshall","Robin","Barney");
```


כלל - Varargs

הפרמטר המשתנה **חייב** להיות האחרון ברשימת הפרמטרים של המתודה. וזה בשביל שהקומפיילר ידע לשייך את כל המשתנים האחרונים ל-varargs.

```
הפרמטר האחרון שהמתודה מקבלת

public void getArgs(String arg1, String... arg2) {

for (int i = 0; i < arg2.length; i++) {

    System.out.println(arg1 + " " + arg2[i]);
    }
}
```


ערגול Varargs

במחלקה Book כתבנו פונקציה שמחפשת מתכון לפי רכיב.

נכתוב עוד פונקציה שמחפשת מתכון שמכיל מספר מרכיבים.

הפונקציה תקבל מספר לא מוגבל של רכיבים ותחזיר רק את המתכונים שמכילים את **כל** הרכיבים האלו: לדוגמא:

אם יש לנו מתכון עבור בצק לפיצה שמכיל את המרכיבים הבאים:

קמח, שמרים, שמן, סוכר, מלח, מים

ויש גם מתכון עבור רוטב לפיצה שמכיל:

עגבניות, בצל, שום, שמן, סוכר, פלפל שחור, מלח

אז עבור חיפוש הרכיבים שמן, סוכר ומלח נקבל את 2 המתכונים האלה

אבל עבור חיפוש שמן, סוכר ,מלח וקמח נקבל רק את המתכון של הבצק.

ערגול Varargs

```
:פתרון
public void printBySeveralIngredient(String... ingredient) {
                                                                         במחלקה Book
   for (Recipe recipe : recipes) {
      if (recipe.isContainIngredients(ingredient))
           System.out.println(recipe.toString());
public boolean isContainIngredients(String[] ingredient) {
                                                                        Recipe במחלקה
   ArrayList<String> isContainsArray = new ArrayList<>();
   for (Ingredient ingredient1 : ingredients)
       for (String s : ingredient)
           if (ingredient1.getName().equals(s))
               isContainsArray.add(s);
   return isContainsArray.size() == ingredient.length;
```

כימוס - Encapsulation

כימוס או הסתרה הינו אחד מהעקרונות החשובים בתכנות מונחה עצמים.

תכנות מונחה עצמים מאפשר כימוס:

כימוס הכוונה מניעת שימוש בחלק או ברוב חלקי המחלקה עבור צרכים שונים.

יתרונות:

מפתחים שמשתמשים במחלקה, יקבלו גישה רק לשירותים שהמחלקה מספקת על ידי מתודות ספציפיות בלבד.

אין למשתמשי המחלקה גישה או ידע על המבנה הפנימי של המחלקה.

אין למשתמשי המחלקה גישה או ידע לגבי המשתנים הפרטיים של המחלקה.

התכונות הקודמות שצוינו מאפשרות מודולריות וגמישות:

לדוגמא ניתן לשנות את המבנה הפנימי של המחלקה (תחזוקה ושיפורים). מבלי לשנות קוד שמשתמשי המחלקה כתבו.

עבור דוגמא נכתוב מחלקה נוספת עבור התוכנה שבנינו.

עד עכשיו יצרנו רק ספר אחד, מה אם נרצה שיהיה לנו מספר ספרים של מתכונים.

לצורך כך נכתוב מחלקה שנקראת Library שהיא תכיל רשימה של ספרים.

כימוס - Encapsulation

```
public class Library {
   ArrayList<Book> books = new ArrayList<>();
   void addBook(Book book) {
      books.add(book);
   public Book findBookByName(String name) {
       for (int i = 0; i < books.size(); i++)</pre>
           if (books.get(i).name.equals(name))
               return books.get(i);
       return null;
```

```
יצרנו מחלקה בשם ספריה שהיא מאחסנת את כל הספרים. ועכשיו מפתח אחר שלא מכיר את מה שכתבנו רוצה להשתמש במחלקה הזאת על מנת להוסיף או למצוא ספרים. ספרים. מה הבעיה העיקרית של התוכנה שלנו? שהיא מוגבלת עד 5 ספרים בלבד מה נעשה כדי לפתור את זה. מה נעשה כדי לפתור את זה. מונה את מערך הספרים ל ArrayList.
```

מה הבעיה במקרה כזה? שאם המפתח השני ניגש באופן ישיר לפרמטר books בצורה הבאה:

```
Book[] books = library.books1;
הוא מיד יקבל שגיאה
ואת זה אנחנו רוצים למנוע על ידי כימוס שיתן לנו במקרה
הזה מודולריות וגמישות לשנות את המבנה הפנימי של
המחלקה מבלי לשנות את המתודות החשופות לעיני חוץ.
```


כימוס - Encapsulation

אז כמו שראינו, כימוס מעניק לנו את היכולת להשתמש בקוד מקור מבלי לדאוג לפרטי המימוש שלו. כימוס מאפשר התמחות מפתחים:

מפתח אחד מומחה לגרפיקה תלת-מימדית, מפתח אחר כותב משחקים ושניהם יכולים להשתמש באותו הקוד מבלי לדאוג לפרטי המימוש.

כתיבה נכונה תאפשר הוספה או עדכון של מידע אך ורק דרך מתודות.

כך ניתן לבצע בדיקות ולידציה על הערכים הנכנסים ולמנוע שינויי קוד עתידיים.

לדוגמא מהתוכנה שכתבנו:

0- של המתכון שלא יהיה יותר גבוה מ - 5 ולא יהיה יותר נמוך מ - 7אם נרצה להגביל את משתנה ה - rate של המתכון שלא יהיה יותר גבוה מ - 5 ולא יהיה יותר נמוך מ - 7אז נכתוב את המתודה הבאה במחלקה Recipe

```
public void setRate(int rate) {
  if (rate > 5)
     this.rate = 5;
  else if (rate < 0) {
     this.rate = 0;
  } else {
     this.rate = rate;
}</pre>
```

עכשיו מפתח שירצה לשנות את הדירוג יוכל להכניס כל מספר אבל המחלקה בעצמה "תדאג" לזה שהדירוג ישאר תמיד בין 0 ל- 5.

*מה הבעיה שיכולה להיות לנו? על זה בשקף הבא.


```
public class Book {
  private String name;
public static void main(String[] args) {
  Book book = new Book();
   book.name = "Shabbat recipes";
public void setName(String name) {
   this.name = name;
```

שימו לב לקטע הקוד הבא:

מה יקרה עכשיו? במקרה הזה תקרה שגיאת קומפילציה ולא נוכל להריץ את התוכנית. מכיון ששינינו את הרשאת הגישה לשדה name על ידי כך שבמקום public הגדרנו אותו private. שזה אומר שהמשתנה לא ניתן לשינוי מחוץ למחלקה.

אם בכל זאת נרצה לאפשר שינוי איך נעשה את זה? נכתוב מתודה שנקרא לה set בתוך המחלקה שהיא תהיה אחראית על השינוי.

ראינו אם כן שמשתנים שמוגדרים כ- private נגישים אך ורק מתוך המחלקה. שזה הנושא העיקרי של כימוס שנותן לתוכנה שלנו את היתרונות שהזכרנו מקודם על כימוס וככה אנחנו מקבלים שליטה על קוד המקור מצד אחד ומצד שני נותנים את האפשרות להשתמש בקוד שכתבנו. לסיכום:

- המחלקה לא חושפת את המשתנים.
- . המחלקה יכולה לאפשר שינוי ערכים ע"י מתודות שנועדו לכך.
- מחלקות אחרות יכולות "לבקש" מהמחלקה לשנות את המידע שלה.
- משתנים שמוגדרים כ-public לעומת זאת, נגישים גם מתוך המחלקה וגם מחוץ למחלקה.

אז כמו שראינו לגבי משתנים, אותו הדבר חל גם עבור מתודות ובנאים. מתודה פרטית נגישה אך ורק מתוך המחלקה.

בנוסף ל 2 סוגי ההרשאות ישנם עוד 2 הרשאות נוספות:

- (גיש אך ורק מתוך המחלקה. private ...
- 2. public נגיש מתוך המחלקה ומחוצה לה.
- .package נגיש לכל המחלקות שנמצאות באותו default-access .3
  - .4 נגיש רק בירושה. ועל זה נלמד בהמשך. Protected

כשאנחנו לא מיצרים מופע חדש ואנחנו רק עושים השמה יכול לקרות לנו שגיאות. בואו נסתכל על קטע הקוד הבא:

```
הבעיה בקטע הקוד הזה היא שאובייקטים לא מעבירים
public static void main(String[] args) {
                                                                          את הערך שלהם בהשמה.
                                                                אובייקטים מועברים לפי כתובת בזיכרון!
   Book javaFund = new Book("Java Fundamentals");
                                                      וברגע שאפשרנו למחלקה אחרת לגשת לכתובת הזאת
   Library library = new Library();
                                                                 המידע נגיש והיא תוכל גם לשנות אותו.
   library.addBook(javaFund);
   ArrayList<Book> books = library.getBooks();
   books.clear();
   books.add(new Book("Hacked!"));
   System.out.println(library.getBooks().get(0).getName());
   Book b = library.findBookByName("Hacked!");
   b.setName("Youve been hacked...Again.");
   System.out.println(b.getName());
```


בדיקת שוויון לפי ערך ולפי מצביע

נסתכל על דוגמא נוספת שתראה לנו את זה באופן מוחשי יותר:

```
public static void main(String[] args) {
                                                                    מה יודפס בשלושת הפעמים?
   Book javaFund = new Book("Java Fundamentals");
                                                         כל זה מכיוון שאובייקטים מועברים לפי כתובת
   Book javaFund2 = new Book("Java Fundamentals");
                                                                                   בזיכרוו!
   int i = 1;
                                                           ואם הכתובת היא שונה הם לא אותו הדבר.
   int i = 1;
   System.out.println(javaFund == javaFund2); ______ false
   System. out. println(i == j); ───────── true
   Point p1 = new Point(1, 2);
   Point p2 = p1;
   p2.x = 3;
   System.out.println(p1.x); \longrightarrow 3
```


תרגול יצירת עותק

לפעמים נרצה לתת גישה לאובייקט עצמו ולפעמים נרצה רק לתת את הערכים של האובייקט בלבד. בשביל זה נצטרך ליצור עותק של האובייקט ואותו להחזיר. יש ליצור במחלקה Book מתודה שמעתיקה את האובייקט לאובייקט חדש ומחזירה את העותק.

למחלקה יהיו את היכולות הבאים:

- י תכונות:
- ס מחבר 🔾
- כותרת
- תקציר
  - :בנאים
- בנאי שמקבל את כל התכונות.
- בנאי שמחזיר אובייקט מועתק. $\circ$
  - פעולות:
- לכל התכונות Getters and Setters $\circ$
  - החזר עותק

בדיקת שוויון לפי ערך ולפי מצביע

```
ראינו שאובייקטים מועברים לפי כתובתם בזכרון.
להבדיל ממשתנים פרימטיביים שמועברים לפי ערך.
ולכן בדיקת שוויון תמיד תחזיר false אם מדובר בשני מופעים שונים.
אפילו אם כל התכונות של האוייבקטים זהות.
אפילו אם כל התכונות של האוייבקטים זהות.
public static void main(String[] args) {

Book javaFund = new Book("Java");
```

Book javaFund2 = new Book("Java");

System.out.println(javaFund == javaFund2); false

כדי לבדוק שוויון לפי ערך עבור אובייקטים עלינו לכתוב מתודה שבודקת שוויון לפי ערך.

למזלנו... קל מאוד לייצר את המתודה הזו בסביבת העבודה:

על ידי צמד הכפתורים Alt + Insert

ובוחרים בתפריט generate hashcode and equals מסמנים את הערכים שברצוננו לבדוק ולוחצים על equals ובוחרים בתפריט equals שנוצרת עבורנו מסייעת בבדיקת שוויון לפי ערך.

בדיקת שוויון לפי ערך ולפי מצביע

עכשיו נוכל לבדוק שוויון לפי ערך על ידי המתודה שייצרנו:

```
Book b1 = new Book("title");
Book b2 = new Book("title");
System.out.println(b1.equals(b2));//true> equal by value.
```

